

Finisben

Beszélgetés Páva Zsolttal, Pécs polgármesterével

Valószínűleg minden felelősen gondolkodó magyar állampolgár gondterhelten figyeli, mi lesz Péccsel, hogyan tud felkészülni arra a megméretetésre, amelyet az Európa Kulturális Fővárosa (EKF) cím elnyerése von maga után. Bizonytalanra vált az anyagi háttér, a szükséges épületek elkészülte is kétségesnek tűnik. Váltották egymást a projektvezetők és a város polgármesterei. Pedig 2004-ben, a címért folyó versengésben kiváló pályázatot sikerült beadni „Pécs, a határtalan város” címmel, amely a közeli országhatárra, a környező és itt élő kultúrák sokszínűségére épített.

Hol tartanak most? – kérdeztük dr. Páva Zsoltot, a város új polgármesterét, aki szinte az utolsó órákban kapta kezébe a stafétatöböt.

– A felvezető év legrangosabb eseménye az Operalia, Plácido Domingo nemzetközi énekversenye, amelyre a világ minden tájáról érkeznek versenyzők és az opera műfajának elismert nagyjai. Az elődöntők és a középdöntő helyszíne Pécs lesz, valamint annak a hangversenynek is, amely a budapesti Operaház-beli döntő után nálunk is lehetőséget kínál a verseny legjobbainak a bemutatkozására. Mindvé-

gig a pécsi Pannon Filharmonikusok kísérik az énekeseket, és őket vezényli Plácido Domingo.

– Az eddig felmerült problémákból mi az, ami megoldódott, amelyről látszik, hogy meg fog oldódni és melyek azok, amelyek továbbra is nehézséget jelentenek?

– Ez az egy év sok gondot és lehetőséget tartalmaz. A választás után úgy döntöttem, nem túlélni kell az eseményt, hanem Pécs városát olyan helyzetbe hozni, hogy alakítója, irányítója legyen a folyamatnak, és végül nyertes kerülni ki belőle. Sok munka van mögöttünk, és most már vannak jó híreink is. Elfogadtuk a januártól decemberig tartó programot, aláírtuk két fontos beruházás, a Zsolnay Kulturális Negyed és a koncertterem szerződését. Sajnos a kérés nem tudjuk behozni, de a Zsolnay negyed 2010 végére,

a koncertterem pedig 2010 októberére elkészül, tehát a késedelemből valamennyit lefaragtunk. Viszont minden közterület-felújítás befejeződik a jövő év elejére, köztük a főtér, a Széchenyi tér is. Sikerült a polgárokat visszahozni az EKF-rendezvénysorozat közelébe, 100 millió forintos civil alapot különítettünk el. Pályázhatnak ők is, hogy megmutassák, mit tudnak a pécsi polgárok hozzátenni az eddigi programokhoz. Szeretnénk, ha a fiatalokat, a gyerekeket támogató, az ő életüket, valamint a fogyasztóssággal élők helyzetét bemutató rendezvényeket hoznának.

– Mi lesz a tervezett szállodaépítésekkel?

– A szállodai kapacitás terén nincs okunk a büszkeségre, a válság elvette az előtte érezhetően létező beruházási kedvet, lelassult a különböző kategóriájú hotelek építése. Az utóbbi hetek pozitív fejleménye, hogy az egyik jelentős, négycsillagos belvárosi szálloda, ami úgy volt, hogy nem épül meg, mégis elkészül. Most arról tárgyalunk az érintettekkel, hogyan lehet a meglévő hoteleket felújítani, magasabb szintre hozni. Talán az év végére ezek a beruházások is megvalósulnak.

– Milyen a város megközelítése, az út, a vasút területén lesz-e előrelépés?

– Az építésben résztvevő szakemberek megerősítették azt az információt, hogy az időpont tartható: 2010. március 31-én átadják a hoz-

zánk vezető autópályát. Az Intercity ügyében nincsenek jó híreink. A menetidő csökkentésére nem lehet számítani, jó esetben is csak a szinten tartást sikerül megőrizni, vagyis a két óra ötven perces utazási időt. Repülőterünk regisztrált nemzetközi légikikötő, közepes vagy annál kisebb gépek fogadására alkalmas. Miután az önkormányzat számára jelentős többletfinanszírozási kötelezettséggel jár a fenntartása, ezért szakmai befektetőt keresünk.

– A 2004-ben elhangzott koncepció szerint határon átnyúló programokat is beiktatnak. Ezek megvalósulnak?

– A Balkán kapuja volt az üzenet. Talán halványabban lesz jelen, mint akkor gondoltuk, ám ez továbbra is filozófiája a programnak. Elsősorban Kelet-Horvátország, Szlovénia, Bosznia, Szerbia és a Balkán többi állama szerepel zenei, irodalmi, kulturális eseményekkel ebben a sorozatban. Az EKF-címet velünk együtt elnyert Essennel és Isztambullal napi kapcsolatban állunk, együtt is működünk az irodalomtól a táncon át a zenéig több területen. Jönnek hozzánk, illetve mi is viszünk hozzájuk rendezvényeket. Ugyancsak tartjuk a kapcsolatot Grazcal, a testvérvárosunkkal, amely néhány éve nyerte el ezt a rangot. A mostani programgazda, Linz is sok segítséget ad, és Vilniusszal szintén szoros és jó az együttműködésünk.

Hajós Anna

Amíg emberek élnek a földön, addig ők énekelni akarnak

Kincses Veronikával Szegvári Katalin beszélgetett

– Egy civil számára óriási rangnak számít, ha egy énekest felkérnek egy ilyen verseny zsűrijébe...

– A szakmabelinek még inkább óriási rang... Mi több, kitüntetés, hiszen a zsűri tagjai közül többen már kezdő énekes koromban is szaktekintélyek voltak. Például Ioan Holender, a bécsi Staatsoper jelenlegi igazgatója, aki menedzserként már főiskolás koromban szerződtetni akart a Grazi Operaházba.

– És miért nem ment? Akkortájt ez különösen nagy lehetőség volt...

– Mert nem engedtek el a Zeneakadémiáról, de különben is a magyar énekesek számára mindennél fontosabb a Magyar Állami Operaházszínpadán énekelni. Nekünk az a szentély.

– A három tenor közül Carrerasal és Pavarottival énekeltem...

– Sajnos Domingoval még nem hozott össze a sors. De ami késik, nem múlik. Személyesen most találkozunk először.

– Hogyan jellemezné a nagy trió tagjait?

– Pavarotti hangszínétől elolvadok. Nagyszerű volt vele a Bohéméletben. Amikor évekkal később Buenos Airesben találkoztunk, ő is szeretettel idézte fel közös előadásunkat. Carreras személyisége, lírája, lenyűgöz. Nagy élmény volt, amikor két éve Pécsen énekeltem vele. Domingo igazi reneszánsz ember. Énekel, vezényel, majd elrepül a Forma 1-re, énekversenyt rendez, de

egy napot sem bír ki éneklés nélkül. És ha felmegy a színpadra, ő maga Radames, Lohengrin, Otthelo és a többi hős, akiket megformál. Árad belőle a jóság, elképesztő pozitív kisugárzása van. Igazi latin férfi. Az ember úgy érzi, hogy Domingo az apja, a mentora, a fivére, a barátja. Kollégák, akik már énekeltek vele, mesélik, hogy előadás előtt mindenkihez van egy biztató szava. Ideális partner. Pedig – saját tapasztalatból tudom – nem könnyű a színpadra lépés előtti egy-két óra. Nagy teher és felelősség minden este azonos színvonalon énekelni, de annyi öröm van benne, hogy igen nehéz abbahagyni. Pedig Domingo sem húsz éves már...

– Mikor dőlt el, hogy énekesnő leszel?

– A Magyar Rádió Gyermekkórusában már 12 évesen szólót énekeltem. Akkor határoztam el, hogy ha törik, ha szakad operaénekes leszek.

– Olykor temetik az operát. Azt mondják elavult műfaj...

– Ehhez képest a Domingo versenyre 900 fiatal jelentkezett. Amíg emberek élnek a földön, addig ők énekelni akarnak, a maguk örömére, a kisgyerekeknek – ki ne emlékezne édesanyja altatódalára? – vagy a színpadon.

– Milyen szempontok alapján zsűrizik a versenyen?

– Mivel a jelentkezők közül nem egészen kezdőket választott ki az előzsűri, hanem 48, már részben

Domingo nemzetközi énekversenye. A július 25. és augusztus 1. között Pécsen, illetve Budapesten zajlik a Plácido Domingo nemzetközi énekversenye. A világhírű tenorista 16 évvel ezelőtt hívta életre az Operaliát, amely idén a Pécs 2010 Európa Kulturális Fővárosa programhoz kapcsolódik.

A zsűri tagjai: Jean-Luc Choplin, a párizsi Théâtre du Châtelet főigazgatója, Marta Domingo, Plácido Domingo felesége, aki rendező is, Thierry Fouquet, a Bordeaux-i Operaház művészeti vezetője, Jonathan Friend, a New York-i Metropolitan Opera menedzsere, Juan Matabosch, a barcelonai Gran Teatre del Liceu művészeti igazgatója, Antonio Moral, a Teatro Real del Madrid művészeti igazgatója, Andrés Rodríguez, a Teatro Municipal de Santiago de Chile művészeti igazgatója, Helga Schmidt, a valenciai Palau de les Arts Reina Sofia igazgatója, Jean-Louis Grinda, az Opéra de Monte-Carlo igazgatója, Ioan Holender, a bécsi Staatsoper igazgatója, Peter Katona, a londoni Covent Garden művészeti vezetője és Grégoire Legendre, a Québeci Opera főigazgatója. A bíráló testületben a rangos külföldi szakértők mellett az egyetlen magyar zsűritag Kincses Veronika Kossuth-díjas szopránénekes.

Kincses Veronika tanulmányait a Zeneakadémián végezte, illetve a római Accademia di Santa Cecilia-n. 1973-ban a Magyar Állami Operaház magánénekesé lett. A világ számtalan operaszínpadán énekel már. Számos komplett operalemezen énekel főszerepeket, magyar és külföldi hanglemezcégek felkérésére, hét szólólemez, előadások felvételei és önálló film- és televíziós produkciók jelentek meg DVD-n. Lemezei nemzetközi hanglemezdíjak nyertesei (Párizs, New

York). A világ számtalan operaszínpadán énekel már visszatérő vendégként nagy sikerrel. A bécsi Staatsoperben, a berlini Deutsche Operben, a velencei Teatro La Feniceben, a római operaházban, a barcelonai Teatro Liceuban, a Buenos Aires-i Teatro Colónban, a bostoni, San Francisco-i, montreali operákban. Neves fesztiválok vendégeként Salzburgban, Bécsben, Athénban, Thessalonikiben, Bard-fesztiválon (New York), Firenzében, Drezdában stb. énekel. Szingapúr, Hongkong, Izrael koncerttermeiben, valamint a Carnegie Hall-ban is fellépett. Törökországi bemutatóként Bartók: A kékszakállú herceg vára című operájában Judit szerepét énekelte. A Pécsi Tudományegyetem-Művészeti Kar professzoraként az énektan-szék megalapítója, tanára és tanszékvezetője volt.

pályán lévő versenyzőt, ezért mások a szempontok, mint ha kezdőket ítélnék meg. Természetesen nagyon fontos a hang, a muzikalitás, de hallottam én már kevésbé szép hangot, amit az énekes az előadásával, a személyiségével ellensúlyozott. Nem leszek szőrös szívű, még jól emlékszem, milyen nagy megpróbáltatás egy fiatal énekesnek megmérettetni magát.